

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Expositio officii missae sacrique canonis

[Reutlingen], 1. Sept. 1483

[Tractatus primus de prima parte misse scilicet preparatoria]

[urn:nbn:de:bsz:31-319967](#)

Tractatus

Capitulū primū. De debita ministrī dispositiōe et ei⁹ preparatiōe.

De debitam ministri preparatiōe quatuor requiruntur. **P**rimū est manuum lotio. Et hoc propter duo. **P**rimo ut mūndus accedat ad tangendū corpus xp̄i. qz si mundus debet tangi panis materialis insto fortius ille panis celestis. **S**ecundo quia significat ablutionē mentis p̄ contritionis amaritudinē. **J**uxta illud ysiae. p̄mo. **L**auamini et mūdi est ore. **S**ecundum q̄o requiritur est pectinatio. ppter duas causas. **P**rima est literalis / scz q̄ pili decenter ornētur et stent bene formati. et ne aliqui cadant sup sacrificium. **S**ecunda causa est magis mystica qz sacra scriptura per pilos nostros intelligit cogitationes nostras innumerabiles/ que tūc debent eradicari. **I**uxta illud Isiae. xvii. **A**luferes mala cogitationum de cordibus vestris. Et Deutro. xvij. **A**luferes malū de medio. **T**ercium est quorundā psalmorū oratio. qntum ad illos p̄cipue qui dicunt officium romanū/ qd limus papā instiuit. scz Quā dilecta. Benedixisti dñe Inclina domine. Credidi: et De profundis. Et dicunt quinqz psalmi scdm Innocenti. vt si quis quinqz sensum trāgressione aliquid omiserit. quinqz psalmorū oratiōe detergat. Et dicunt isti singulariter qz in quolibet illorum sit recordatio de his. que spectant ad hoc sacrificium vel ad remissionē peccatorū. **I**n primo de altaris officio cū dñi altaria tua domine virtutū. **I**n secundo de misericordie dei ostensione. cum dñi. **O**stende nobis domine misericordia tuam. **I**ntertio de adoratiōe. Elenent et adorabit corā te domine.

Primus

In quarto de deuota oblatiōe cū dñi Lalicem salutaris accipiam et nomen domini inuocabo. **I**n quinto de finali redemptiōe. cū dñi. **A**lpud dominum misericordia et copiosa apud eum res dēmptio. Quartum qd ibi concurrit. est sui et populi cum aqua benedicta aspersio/ et p̄cipue in die dominico. **E**ibi primo videndū est ex quibus de beat consolare aqua benedicta. Et descendū q̄ debet constare ex aqua et sale. **S**al aut̄ significat discretiōem sacerdotis. **V**nde in antiqua lege in sacrificio sal imponebat. **I**n immersiōe aut̄ seu in immixtiōe salis cum aqua. tres crucis sunt. ad denotandum q̄ totū a sancta trinitate p̄cedit. aqua vero significat populi. **V**nde alioq; alique multe/ populi multi. **D**e modo aut̄ aspergendi cū aqua benedicta est sciendū. q̄ primo debet aspergere altare qd significat xp̄m. ad effugandū demones ab illo. a quo ad populu gratia diriuatur. postea populus debet aspergi propter tria. **O**rdo ppter demonum expulsionē. **S**ecundo ppter venialium deletionē. **L**ertio ad mentis satisfactionem. de zsec. di. iij. c. **N**e quaq; Quid autem debeat cantari in aspersiōe sciendū. q̄ a festo pentheco stes usq; ad festum pasche debet cantari alisperges me dñe zc. cū versu miserere mei de⁹. **I**n quo petun⁹ graciā iustificantē dicendo. Alisperges me. id est aspgas me. qz hebrei nō hñt optati uim modum. **S**ed pro eo vtun⁹ futu ro indicatiū modi sequitur. ysopo et mūndabor. hic loquit̄ de mūndatiōe spirituali p̄ modū emūndatiōis corporalis. **E**ibi sciendū scdm alug. et glo. sup ver sum aspges me. psall. q̄ ysop⁹ ē herba humida et medicinalis radicibus suis

f. iij.

adherens sato. et secundum medicos. pulmones in quibus est inflamatio. purgat. Ideo dicit Augustinus. Esto humili in humili deo tuo. et asperges me ysopo. et humilitas Christi te mundabit. et omnem inflatiōem supbie tollet. et ita pulmonē purgabit. dum fixus sis in radice caritatis. Item Levi viiiij. habet quod leprosus mundandus aspergebat ysopo intincto in sanguine passeris ita quod ylopus erat tangere aspersoriū. Constat autem quod peccatum est lepra spiritualis. Sicut ergo corporalis ysopus intinctus in sanguine passeris. valuit ad emundationem lepre corporalis. sic humilitas in radice caritatis fixa id est in Christo. et tincta in eius sanguine per efficaciam passionis eius mundat nos a lepra spirituali scilicet a peccato. Juxta illud apostoli ad Hebreos. ix. Si sanguis hyrcorum et thaurorum et vituli aspersus inquinata sanctificat. quanto magis sanguis Christi qui per spiritum sanctum obtulit seipsum immaculatum deo emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis. Constat autem quod hoc fecit per misericordiam humilitatem. Juxta illud ad Philippi. ij. Humiliauit seipsum faciens obediens usque ad mortem. Unde hanc humilitatem cum memoria passionis Christi habentes. beatus petrus vocat electos secundum prescientiam dei patris. in iustificationem spiritus. in obedientia et aspercionem sanguinis Iesu Christi. Prima pars primo. Est ergo sensus. quasi diceret secundum glossam. Incerta et occulta sapientie tue manus festasti mihi. et ita certius. quod asperges me domine ysopo. id est virtute humilitatis. fixa in radice caritatis in Christo et in tincta in eius sanguine. a quo habet efficaciam. sicut omnia sacramenta ecclesiastie efficaciam habent a passione Christi. et sic mundabor a lepra peccati. Et notat

Innocentius in prima particula tria. scilicet. in redemptis pluralitate. in redemptione humilitatem. atque in redemptione utilitatem. Pluralitas in redemptis innuitur cum dicitur Asperges me. Quod enim aspergitur in multis locis circumfundit. propter quod veritas ait Hic est sanguis meus noui testamenti qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Math. xxvij. Humilitas in redemptione designat cum dicitur ysopo Quia humili et medicinalis herba est Christus. Christus enim per suam humilitatem fidelibus suis tribuit salutarem medicinam. Unde dicebat. Discite a me quia mitis sum et humili corde. Math. vij. Utilitas in redemptione apparet cum subditur. et mundabor super niuem. Quoniam sicut apostolus ait sanguis eius emundabit conscientias nostras ab operibus mortuis. ubi supra. Cum igitur audis asperges me domine ysopo et mundabor. in aspercione sanguinis Christi passionem intellige. Deinde laubabis me. ibi subdit emundationem que sit in aqua baptismi. vel in penitentie lotione. Quia ut dicit Innocentius. Cum audis laubabis me et super niuem dealbabor. in ablutione aque baptismi. sacramentum regenerationis agnosce. ut sit sensus secundum gloriam. Laua me aqua baptismi. id est sicut in baptismino lauas fideles tuos tempore gratiae. ita nunc laubabis me aqua salutis penitentie. Et illa aqua est gratia dei. que in anima efficit penitentiam fructuosa. De qua Ezechielis. xxxvi. Effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus iniquis vestris. Et tanguntur hic tria secundum Innocentium. ad effectum baptismi pertinentia. scilicet remissio

Tractatus

culpe. deletio pene. et infusio gratie p*ro*
mum notatur cū dicitur. laubis me.
Secundum cum additar. dealbabor.
Tertium cum subditur: super niuem id
est incōperabiliter ut dicit glo. Lan/
dor enim spiritualis/ incōperabiliter
maior est q*uod* corporalis. vñ d*icitur*. viij.
dicit. Lauerūt stolas suas. et dealbaue/
runt eas in sanguine agni. Et ysiae pri/
mo dicit. Si fuerit peccata vestra ut
coccinū/quasiniq*ue* dealbabūtur. et si fu/
erit rubra quasi vermiculus/velut la/
na alba erit. Et notat hic d*lug*? q*uod* san/
eti sic loti et dealbati/recte possunt di/
ci vestis christi sine macula et sine ruga.
Unde vestis x*p*t**i in monte tanq*ue* deal/
bata resulst. Mathei. xvij. Ideo signi/
ficat ecclesia ab omni macula mundam.
Unde apostol ad ephe*s*. v. E*p*c**e dilex/
it ecclesiam et semetip*m* tradidit pro ea
ut illam sanctificaret/mūdans eam la/
uacio aq*uod* in verbo vite: ut exhiberet
sibi p*ri* gloriose ecclesiam nō habens/
tēn maculā aut rugam aut aliqd hui*us*
modi. sed ut sit sancta et immaculata.
Sequitur versus. Misericordia dei
vnde d*lug*? Qui magnam misericordi/
am depeccatus est. magnam miseriariam
confitetur. Elbi sciendū. q*uod* fitetur se/
misericordiam creaturam. et deū misericordi/
am creatorem et sic confitetur quattu/
or. scilicet duo in se. scz miseria et natu/
ram. In deo duo scilicet. omnipotentiā
et clementiam. Miseria confitetur cū
dicit. misericordia cū dic. mei. oipo/
tentia cū dic. ds. clementia cū dic. secū/
dum magnam misericordiam tuā. quasi
dicat. H*oc* arcat creator creature. et mi/
sericors miserie. vnd d*lug*? Subueni/
grauī vulneri. scđm magnam medicinā
tuā. Graue est quod habeo. sed ad om̄i/
potentem confugio. de meo tam letali

Primus;

Vulnerē desperarem. nisi tantū medi/
cum reperiērem. Et dicit misericordia dei
deus. quasi diceret. tibi propriū est mi/
sereri et parcere. quia natura tua misé/
ricordia est. et tu solus peccata dimittis.
iuxta illō Luce. v. Quis potest pec/
cata dimittere nisi sol⁹ ds. quasi dicat
nullus. Et bene dicit fin magnā misé/
ricordiā tuā. et nō dicit secundū legis
iusticiā. quia Leui. xx. dicitur. Morti
ad iudicabunt mechus et adultera. Et
quāvis forte rex dauid huic pene sub/
iaceret. licet per nullū hominē sibi in/
fligi posset talis pena cum nō haberet
talem iudicem superiorēm se. nouit ta/
men se quantū ad diuinam iusticiā di/
gnū esse pena grauiori. Ideo cōfugit
ad misericordiā dei. Innocent⁹ Mi/
sericordia dei. quia misericordia tua
plena est terra. et miserationes tue sup/
omia operi tua. O q*uod* delectabilis ser/
mo. suavis locutio. dulce verbum. ne
cessariū peccatori. utile misero. et con/
grauī penitenti. Nec semel. sed sepe cū
amaritudine cogitādum. cū dolore di/
sternendū. et cum lacrimis iterandum.
ex toto cord. ex tota mēte. et tota ani/
mi. ex totis affectib*us*. et totis visterib*us*
tuis. totis medullis. cū suspirijs et sin/
gultibus at q*uod* lamentis exclamādū. scz
misericordia dei ds. Il pascha v*o* v*l*q*z* ad pē
the costen cātatur. Tidi aq*uod*. et est sum/
ptum de ezech. ca. xl. vij. In ibi duo si/
gnificat. scz redēptio p*ro* passionem. et sa/
tissactio per sacramentorum instituti/
onem. Et ideo illo tempore cantatur
quod est propinquū passioni. et satissi/
ctioni. et v*si* baptisimi. quod fiebat
antiquit*us* sabbato ante pascha et pen/
tecosten. de consecra. ds. iiiij. capitulo
baptisandi.

iiiij. f

Capitulū scđm De introit⁹
allegorica ⁊ tropologica fi-
gnificatione:

Deceptio missæ tres habuit varietates
olim. Aliquando enim a lectione inchoz
abatur. sicut hodie fit i sabbato pasche.
Postea celestinus papa p̄imus/ psalmum
decātari ad introitum missæ insti-
tuit. vnde adhuc unus versus eiusdē
psalmi anthiphonatim ad introitū cā-
tatur. Secundo ex ordinatione beati
gregorii/ qui anthiphonas ad introitū
modulandas cōposuit. et cum can-
tu ordinavit. Et de conse. dis. p̄ma dī
citur. q̄ philogius papa ppter tedium
cantanciū et grauitatē/ et ppter mul-
titudinem psalmoz/ ordinavit q̄ de il-
lis psalmis sumere aliquā pars/ in q̄
intentio psalmista explicaret. sicut est
introitus cōmuniter/ et versus/ et gra-
duale. offertoriū. et cōmune. Introit⁹
missæ in dupli sunt differentia. Aliq
sunt regulares. aliqui nomiantur irreg-
ulares. Regulares sunt qui accipiunt
tur de psalmis/ vt sunt isti introitus.
Id te leuavi. Dixit dñs ad me. Et pro
majori parte/ ipsi introit⁹ de psalmis
sumuntur. Cuius una causa sīm ysidor⁹
est ista. quia iste liber psalmorū quasi
cōclusus. continet in se totam sacram
scripturā. quia in eo scribitur p̄nium
bonorū ut ibi. gratiā ⁊ gloriā dabit do-
minus. Suppliciū malorū/ ut ibi veni-
at mors sup illos. Profectus v̄tutum
ibi. Ibunt de virtute in virtutē. Itē
ibi describit⁹ pfectio opationum. Ibi
expecta dñm viriliter age. Elita eter-
na beatorū. Ibi. Credo videre bona
domini in terra viuentium. Specula-
tio supernorū/ ibi. placebo domino in re-
gione viuorū. Et cum hoc liber ille ha-

bet modū loquendi narratoriū. orato-
rium. ⁊ inuocatoriū. Et versus facile
et apte/ omnibus festis ⁊ cui libet mai-
terie ac tempori/ sunt applicabiles. Al-
lia causa est. q̄a psalmista anthonomas-
tice id est p excellētiā. pre ceteris de
incarnatione dñi ⁊ de ei⁹ passione pro-
phetauit. Irregularis introitus sunt
qui sīm varietates solennitatum ex-
diversis locis sacre scripture. preter-
q̄ de psalmis excerpti sunt ⁊ cōposita
vt ibi. Uiri galilei. de actib⁹ apostolo-
rum. Puer natus est nobis. de ysaiā
⁊ sic de alijs. Et dicit⁹ introitus ab in-
troiendo. eo q̄ dum illa anthiphona
cantatur. sacerdos celebratur⁹ ad alta-
re intrat. Uel quia p ipam anthiphona
nam ad officium missæ intratur. Et est
sciendum de introitu regulari. q̄ si p̄
mus versus psalmi est introitus. tunc
aliquis de sequentib⁹ versibus eiusdē
psalmi erit versus ipi⁹ introitus. ver-
bi gratia. Primi⁹ introitus in aduen-
tu dñi est. ad te leuavi. Huius versus ē
vias tuas domine demonstra mihi.
Sic potest de p̄similib⁹ suo modo de-
clarari. Si vero introitus nō est p̄m⁹
versus psalmi. sed alijs alijs de sequē-
tibus. tunc p̄mus versus ipius psalmi
erit versus ipi⁹ introitus. vt in prima
missa natalis domini. introit⁹ est Do-
minus dixit ad me. ⁊ v̄sus. Quare frē
muerūt gentes. ⁊ hoc fit ad designan-
dum vniōne ⁊ p̄nexionem capitis sc̄z
christi. et sui corporis mistici sc̄z ecclē-
sie. Sed quia officium missæ. principa-
liter ⁊ de per se xp̄m respicit. et cū om-
nia facta christi. a p̄ncipio v̄sq̄ ad finē
ad memoriam ⁊ specialiter in missa de-
bent reuocari. igit̄ scđus expōtores.
per introitum rep̄sentat̄ desideriū san-
ctorū patrū. ⁊ suspiria eorū de aduētu

christi in carnem. Chorus intonans et
cantas introitum multitudinem designat prophetarum. et chorū sanctorū patrum aduentum Christi cum multis suspirijs et gemitibus expectantium et dicentium: Emitte domine agnum dominatorum terre. de petra deserti ad montem filie syon. Et iterum. Eleni domine non oportet dare. relaxa facinora plebis tue. Quid rum desideria domini nota fecit discipulis suis dicens: Beati oculi qui videt que vos videtis. multi enim reges et prophete voluerunt videre que vos videntis. et audire que vos auditis. non videbunt neque audierunt. Luce. x. Et ideo in prima dominica aduentus in qua aduentus domini in carnem ab ecclesia recolitur introitus in persona sanctorum patrum sic ut tonatur. Id te leuaui anima meam. Sed repetitio introitus. multiplicatio ne desiderij et clamoris illius insinuat. Unde ysaie. xxvii. Mandabat expecta reexpecta modicū ibi. modicum ibi. Et abac. ii. dicitur. Et si mora fecerit expecta eum. quia veniens veniet et non tardabit. Ehel secundum alios. introitus ideo resumit. quia tam procedentes christi patres et prophete: quod sequentes scilicet apostoli et euangeliste et alii concordes sunt de fide christi: quod turba que procedebat et que sequebatur clamabat dicens. Domina fili dauid. Mathei. xxi. Iversus vero introitus/ qui quodammodo et plurimum videtur altius sonare/ illius desiderij et clamoris designat immensitatē. Unde quodam dicebat Ultimam dirumperes celos et descenderes. Illij. Mitte quod missurus es. Et psalmista. Domine inclina celos tuos et descendere. Secundum alios vero introitus cuius cantus est gravior et insonor. designat exultationem sanctorum patrum

ante legem de adventu christi. Unde saluator. Ibraam exultauit videre dominum meum: vidit. et genitus est Iohannes. viii. Iversus vero cuius cantus clarior est et planior. exprimit desiderium prophetarum sub lege. quod ex clariori noticia processit. Sed repetitio introitus designat exultationem patrum noui testamenti. de incarnatione Christi: qui memorantes et ad memoriam reuocates. et repetentes suspiria patrum veteris testamenti recurserunt ad antiquas scripturas pro testimonio christi incarnati.

Capitulum tertium. De laude sancte trinitatis scilicet gloria patri.

Ius sancte trinitatis que in hoc canto scilicet gloria patri exprimitur. inter introitum et eius repetitionem post versus interponitur et decantatur. ad glorificationem errorum arum et nestorum hereticorum qui differunt spiritu sanctum non esse equaliter in gloria: patri et filio. sed esse seruum patris et filij. Legitur enim quod ad petitionem damasi papae. beatus Hieronimus gloria patri compo ssum. et ipse damasius papa ad missam cantari instituit et precepit. Et igitur prematur et filium et spiritum sanctum. eqalem gloriam et maiestatem credamus habere. Idcirco gloria patri et sic misse adiungitur. ut sit sensus contra arum. Inde sit pars honor patri et filio et spiritui sancto. sicut erat ei gloria in principio. id est antequam angelica et humana natura laberetur. quoniam eum laudabat astrum matutina: quod gloria nunc est ei a beatis. et erit in perpetuum. Ehel quasi sic dicitur. quis deus pater genuerit filium. et filius eius homo factus sit et spousus sanctus missus: Non

romen eorum dignitati in aliquo est de tractum aut derogatum sed tanta gloria et perfectio eis nunc est et erit imperpetuum quanta erat eis in principio et ab eterno. Ecce ergo profundi misteria et tremende maiestatis iudicium in gerit nobis auditio huius versiculi ut merito ad eius prolationem inclinemus et genua flectamus. considerantes altitudinem diuine maiestatis et immensitatem summe bonitatis: Sed quare gloria patri interponitur. quidam dicunt sic ad designandum quod tota sancta trinitas induisse incarnationem filii dei operata quam desiderabant venturam sancti patres veteris testamenti ut dictum est in capitulo precedenti. ideo ad laudandum et ad regratiandum et ad reddendum gloriam deo de hac ineffabili maiestate sancte trinitatis gloria patri interponitur. Secundum vero innocentium et rationale interpositio glorie seu honoris catalene gloria patri captationem beatitudinibus designat ut eum quemque expectabant sancti patres obtinerent et totam trinitatem glorificando cantabant dicentes. Domine nobis domine misericordiam tuam. Domine nobis faciem tuam et salvi erimus. Qui sedes super cherubim appare. Sed dubium quare aliquando gloria non dicitur. ut patet in missa pro defunctis Non canitur gloria patri propter tria. Primo propter incertitudinem de eorum liberae causa. Secundo propter hoc. quia creditur eos esse in statu pene secundum in purgatorio et gloria distates. Tercio quia ibi nihil meritorum agunt sed tantum penam solvant. Ad dominice vero passionis usque ad pascha non dicitur. quia tunc sit memoria de passione filii dei que passio in metibus nostris memorata magis lugere licet

¶ gaudere

Capitulum quartum De accessu altaris.

Ulm introitus a choro cantatur sacerdos de sacra eadem egreditur. et ad altare accedit significans quod christus expectatio gentium de occulta habitatione egressus est in mundum ut se pro nobis in sacrificio et hostiam placabilem deo patri offerret et de sancta ac secreta eadem iugiter clausa scilicet de virginali utero tanquam sponsus de thalamo ingressus est mundum. ut in ipso benedicerentur omnes generes. Quandoque autem sacerdos sacris vestibus induitus cum solennitate precedentibus ministris videlicet subdiacono et diacono ordinate ingreditur ad altare domini. Et in solennitatibus secundum morem quorundam ecclesiarum procedunt ministri cereos deferentes. et thuribularum quod primo procedunt et designat odorē boe fame ut posset dicere christo. Bonum odorem sumus. iij. ad Corinthe. iij. Item significat quod sacerdos debet orare quoniam debet esse in caritate. Ad sensum enim prioris quod nisi sint accessus non est nec ascendit sursum nisi sit in thuribulo in quo sit ignis. sic nec oratio ascendet ad deum. nec placet sibi nisi in corde oratio sit ignis caritatis. et tunc optime ascendet. Unde psalmista. Dirigatur ante domine oratio mea sicut incensum Dyaconus et subdiaconus qui sacerdotem procedunt significant homines qui fuerunt tempore legis nature et subiecte legis scripte qui christum preibant et per eandem fidem eadem expectatione eademque deuotione veniente dei filium assumpto hoc suscipe cupiebat

Tractatus

Hij tamen qui erant sub legē nature/ cum essent in erantū multitudine/ iō a sinistris positi erāt quasi remotiores aut minores in benedictiōe dei vt sub dyaconus in ordine ministerij sui. H̄ij vero qui erant sub tempore legis scripte seu sub lege gratie/ eo q̄ incontaminatū lumen legis effulsiſet et clariſſet. oraculo prophetarū verius et clarius xp̄m in carne venturū cognouerunt. ido quasi a dextris positi vt dyaconus expectabāt benedictiōem quā daturus erat legislator id est interprētator legis/ et legis executor xp̄c/ proximo affuturus. Sed ministri cereos deferētes cū quibus pccdit sacerdos q̄nq; in solennitatib;. significat duo testameuta. scz vetus et nouum. sub dupliſi ſenu. liter. ali videlicet et misticō plenius intelligenda. que in aspiratiōe gratie sp̄uſi ſancti xp̄m mundi lucē nunciabāt. Ip̄e em̄ xp̄c a prophetis in veteri testamento aduenire eſt prophetatus. in nouo testamēto iam adueniſſe ab apōſtolis eſt pp̄dicatus. Et notandum q̄ in diebus festiuis duo ſunt accolliti/ ſed in profestis tantū unus. Ratio potest eſſe. q̄r sacerdos ad altare veniens ſignificat xp̄m venientē in h̄ic mundū. Duplex aut̄ eſt aduentus xp̄i. unus q̄ ſi ſp̄alis et occultus scz in carnem/ quē precessit tātum unus pcurſor videlicz iohannes baptista. De quo dicit Job. i. Preibis em̄ ante faciem dñi. Ill⁹ aut̄ erit generalis ſolemnis et maniſtus. scz aduentus ad iudiciū. De quo dicit Deus noster maniſte veniet h̄ic aut̄ duo pcedent. scz helyas et enoch. et iō in profestis diebus et ſerialib; eſt un⁹ accollitus/ repreſentans iohannē baptiſtam. in ſolennibus duo repreſentantes helyam et enoch. Rationale vō dicit.

Primus

q̄ sub dyaconus ſignificat iohannem baptistā/ qui xp̄m precessit in ſpiritu et virtute helye/ qui et ante xp̄m p̄dicati onem euāgelicam inchoauit/ dices pe nitentiā agite a pp̄inquebit em̄. regnū celorū Math. ix. Sed dyacon⁹ repre ſentat prophetas/ qui annūciauerūt vi tam xp̄i vt in euāgelio p̄tinet venturā. Sacerdos aut̄ ante q̄ gradus altaris ascēdat et aggrediat diuinū officium. reverēter inclinat ſe ante altare. p qd̄ ſignificat xp̄i exinanitio qua ſemetipm exinanivit inclinādo celos et dicens de do. vterū virginis nō abhorreō ſed hominē ſuſceptur⁹ humiliādo ad noſtrā infirmitatem in hoc q̄ carnē. fulſiperet paſſibilem. vt ſic ſe humiliādo et inclinādo nos exaltaret et glo riſicaret. Debet aut̄ ſacerdos i via ante q̄ ad altare veniat dicere et orare hunc psalmum xlij. Judica me dñe et diſcerne cauſam meā. in quo datur in telligi. q̄ ſacerdos accedat ad altare et ad deū. nō propter aliquod ſepale ſed propter letificatiōem gratie quā ſper rat in p̄nti et glorie in futuro. Et habet ille psalmus leptem versuſ. In pri o petit a dyabolo liberari. q̄r aliqui per ſe. aliqui per homines vel etiā in forma hominis tentat. Ideo dicit diſcerne cauſam meā de gente nō ſancta. ſciſſet ipius dyaboli. Ab homine iniquo et doloso erue me. Homo iniquus pōt dici dyabolus. Juxta illud iniquus homo hoc fecit. In ſecundo verbuſ in uocat dei auxilium. q̄r tu es fortitudo mea. In tercio diuinā graciā implo rat. cum dicit emittē lucē tuā. In qua rto promittit ſe ſacrificiū pro ſe et po pulo facere cū dicit. Introibo ad altare dei. In quinto promittit peccata d̄ testari. ibi conficebor tibi in cythara.

Inserto dicit se solum de dei p̄sentia
cōsolari. cū dicit. spera in deo quoniam
adhuc cōfitebor illi / salutare vultus
mei et deus meus. In septimo ponit
gloria patri. et significat q̄ non solum
vniam p̄sonā sed totam trinitatem cupit
laudare. Et quia scđm salomonē. Ju-
sus in principio accusator est sui ipsi.
sacerdos cōfusus de ista p̄phetica cōso-
latione. scđz dixi confitebor aduersum
me iniusticiā mēā domino. et tu remisi-
stū impietatem peccati mei. vt de pec-
catis suis remissiōē cōsequatur et vt
magis acceptabile fiat sacrificium suū
ideo de peccatis suis cum astantibus
confitebitur. Ista autē confessio debet fieri
in genere et nō in specie. non em̄ sacer-
dos debet dicere et se accusare de lu-
xuria. inuidia. homicidio. et de ceteris
peccatis in speciali / de quibus fore n̄
esset reus. et ita hoc omnino esset sup-
fluum et viciōsum. Nec in speciali dēt
se accusare de hijs in quibus est reus.
eo q̄ ista confessio non est occulta sed
publica et manifesta. et ergo confiteat-
tur tñ se peccasse cogitatione locutio-
ne et ope. et hoc sufficit. Et postq̄ hec
cōfiteendo dixit subiungit. mea culpa/
vt seipm̄ solum accuset et non alios ac-
cuset et sic aduersus se iniusticiis suas
domino confitebitur. Et aliqui dicunt ibi
ter mea culpa incusando seip̄os. Primo/ mea culpa/ propter peccatum fragi-
litatis per imponentiam resistendi. Se-
cundo/ mea culpa/ propter peccatum sim-
plicitatis qđ sit p̄ ignorātiā. Tertio
mea maxima culpa. propter peccatum
malitiatis. Vel p̄t dici. q̄ dicit ter
mea culpa/ propter triplex peccatum. scđz
cordis. oris. et operis. Et cum sic dicit
mea culpa. tāḡ pectus exemplo pub-
licani dicet is. Deus p̄picius esto mihi

peccatori. vt sic vna secum descendat
iustificatus in domū suam. In p̄cussio-
ne em̄ pectoris tria occurunt. scđz/ict̄
sonus. et tactus. p̄ que tria significant
que in vera penitēcia sunt necessaria.
scđz cordis compunctio. oris confessio.
et operis satisfactio. vt sicut trib⁹ mo-
dis peccare solemus scđz corde cogitā-
do. ore loquendo. et opere perpetran-
do. ita tribus modis satissaciam⁹. scđz/
corde p̄ dolorem. ore p̄ orationē et pu-
dorem. ope p̄ laborem. In huiusmodi
confessiōē scđm plurimorū p̄suetudinē
dep̄catur virginem mariam vt pro eo
oret et intercedat. Et hoc rationabili-
ter fit. Quia vt dicit beatus Bernhar-
dus sup̄ missus est. Redempt⁹ deus
humanū genus tocius boni plenitudi-
nem posuit in maria. vt si quid spei in
nobis est. si quid gratie. si quid glorie
si quid salutis. totū ab ea nouerimus
redundare. Deinde dep̄catur omnes
sanctos et astantes vt pro eo orent ex
eo vt dñs abundantia sue propiciatio-
nis sibi multiplicatis intercessoribus
et orantib⁹ largiatur. Hec p̄fessio sa-
cerdotis ac ministrorū mutuo conferē-
tum/ allegorice significat angelicum
alloquium cum virgine obsequiosum
et fidele. quoniam missus a deo angelus
salutavit virginem que virgo cū pro-
posito pudoris/ et professione humili-
tatis/ debuit secundari fide pariter et
miraculo/ potius qđ virili amīniculo.
qm̄ non erat impossibile apud deum
omne verbum. Ab angelo deniq̄z salu-
tata/ et mater dei electa/ non alta dei
sapere. sed nouerat humilibus p̄senti-
re. Ecce inquit ancilla dñi/ fiat mihi
scđm verbum tuū. Humilitatis p̄fessio
ancillam exhibuit. fidei deuotio grau-
dam effecit. Unde sicut humilitatis

professio faciens conceptum / virginē
fecundavit. sic et humiliis confessio . ec
clesiam fructuosa m virtutibus efficit /
et ad gratie obtentū habilitauit. De
enim superbis resistit. humilibus autem
dat gratiam Rationabiliter per con
fessionem sacerdotis cum astantibus /
angelicum alloquium cum virginē de
signatur. qr sicut sacerdos in audiētia
ecclesie reddit se culpabilem / et offer
re intendit hostiā m non solum pro de
licto suo / sed etiam pro delicto populi
sic et xp̄c volens incarnationem suam
per angelum annūciari. et pos̄t consen
sum virginis in eius vtero incarnari si
miliudinē r speciem culpe assumpsit.
et omnū nostrū iniquitates pertulit
vt dicit v̄sa. Deus posuit in eo iniqui
tates omnū nostrū Et alibi. De
vo
luit illū conterere inquitate. vt sic cau
sam suscipiens hominis / que non rapu
it exolueret et hominē excusaret. Hō
quippe debuit / sed non potuit delictū
absoluere. Deus potuit sed nō debuit
ideoq; deus factus est homo / vt q̄ de
beret possit / et q̄ potuit deberet Post
hoc sacerdos orat pro circumstantib;
implorans eis remissionem criminum
dicens. Misercatur vestri omnipotēs
deus. Hec oratio supplex sacerdotis
ante altare / significat propositum sa
cerdotis orandi pro populo / et recon
ciliandi cum deo. quia cum supplicatio
ne pauper pauperum sit aduocatus.
Unde in H̄rouer. Si mo enim mol
lis frangit iram. Et sicut pro delicto sic
et in conspectu depcari intendit altissi
mi. vt auditus astantium sibi paratur
ob respectum pietatis / et pro illius re
uerentia cuius vicem supplet in persona

Capitulum quintū De oscu
lo altaris et de signo crucis

Onfessione facta / sacerdos
se signat sancte crucis signo
et are astans sacrum oscula
tur altare. Signatur sacerdos domi
nicae passionis triumpho / scz signo san
cte crucis ut muniatur cōtra infidias
dyaboli. qui semper obſtit bono et ma
xime nititur impedire hoc bonum. qđ
nō dubitat cunctis proficere. Munit
se scuto fidei et memoria dñice passio
nis ut scriptum est ad Ephesi . vi. In
omnibus sumentes scutū fidei / in quo
possitis omnia tela nequissimi hostis
igne extingueret. In passionibus em
crucis xp̄c laborauit ut illarum memo
res se ruerantur in tentatiōibus. Sed
osculum qđ facit in altari tropologice
hoc pretendit. q̄ sacerdos debet habes
re cor placatum cum omnibus deo res
conciliandū et pacem omnū querere
qntumcunq; alienis sine. Juxta aposto
li ad Eph.vii. Quantū in vobis ē pa
cem cum omnibus ieruantes. Allego
rice vero osculatio altaris significat.
q̄ xp̄c per aduentum suum ad nos in
carne sanctam sibi copulauit ecclesiā.
Juxta illud ephithalamicum Oscule
tur me osculo oris sui. Lant. i. In oscu
lo siquidē os ori cōiungitur sicut et in
xp̄o nō solum humanitas vniata est dis
uinitati. vexetiam sponsa ecclesia co
pulata est suo sponso scz xp̄o. Juxta
illud ap̄heticū. quasi sponsam decora
vit me corona. et quasi sponsam ornas
vit me monilibus. Osculum etiam qñz
significat pacem Juxta illud Corinθ.
et ad Roma. vlt. Salutate inire oscu
lo sancto. deus antem auctor pacis in
omnibus vobis amen El ergo oīdat

pacem illam in aduentu Christi aduenisse quia prophete promiserant. quoz unus scz dauid dixit. Dicitur in diebus eius iusticia et abundantia pacis donec auferatur luna. Psalmo. li. et alius propheta. Et pax erit in terra nostra cum venierit ideo Christo nato / angelorum vox intonuit. et in terra pax hominibus. Post hoc secundum ritum aliquarum ecclesiarum sacerdos debet accipere thuribulum quod est clausum inferius et aperatum superiorum / et fumigans. et significat quod sacerdos debet esse clausus ad terrena et inferiora apertus aut ad celestia et superna. Juxta illud apostoli. Que sursum sunt querite. non que super terram. Et sic fumum devote orationis mittere debet ad deum / dices cum Psalmista. Dirigatur ad te domine oratio mea / sicut incensum in conspectu tuo.

Capitulum. vi. De translatio
ne ad dexteram partem al-
taris et de libri apertione

Aucta osculatione / sacerdos
ad dexteram partem altaria se transvert. ibi si ministros
habet cum eis plene introitum legendo. et Kyrie eleison. per quod innuit. quod emmanuel in lege promissus prius venit ad iudeos et ad gentes. Judei aut protunc propter legem. et quia unum verum deum colebant in dextera parte fuerunt. in sinistra vero gentes eo quod ydola colebant. Sacerdos igitur vestibus ornatus / ipse carne nostre huius militatis indeum significat. veniens de secretario ad altare. ipse de celis in mundum venisse ut eum sanaret designat. Deinde in dexteram transvers

altaris designat quod Christus in mundum veniens venit ad visitandum filios Israhel secundum quod ipse dicit Matth. xv. Non sum missus nisi ad oves que perierant dominus Israhel. de quibus nasci voluit Beata nancis maria iudea fuit. Post hoc ad librum clausum veniens ipsum aperit. tandem osculando ad insinuandum illud quod scribitur alpoca. vt. Et vidi in dextera sedentis super thronum. librum scriptum intus et foris. signatum sigillis septem. et nemo poterat. nec in celo. nec in terra. nec super terram. aperire nisi leo de tribu iuda et yesse. iuxta canticum quattuor animalium et virginis quattuor seniorum dicentum. Dignus domine accipere librum et aperire signacula eius. qui occisus es et redemisti nos in sanguine tuo. Similiter et illud quod scribitur Luc. iiiij. Elenit iesus nazareth. ubi nutritus erat. et intravit secundum consuetudinem suam in sinagoga. et surrexit legere. et traditus est ille liber ysaie prophete. et ut revoluit librum invenit scriptum. spiritus domini super me eo quod vixit me. evangelisare pauperibus misit me et predicare captiuis remissionem et predicare annum acceptum et diem retributionis. ysaie. xlj. Et cum compleuisset librum dedit ministro et recessit. Per hoc enim quod sacerdos librum aperit. designatur quod Christus verus sacerdos scripta prophetarum de eo occulte prophetata de eo esse quotidie exhibita ostendebat. Unde post vobis priora subsequitur cepit dicere eis Hec scriptura hodie completa est in auribus vestris. Secundo ex hoc librū aperit. quoniam ut Christus primitivam apostolorum congregauit ecclesiam docens eos / mysteria scripturarum reuelauit eis. Juxta illud Luc. viii. Clobis

Tractatus

Datum est noscere misterium regni dei ceteris aut in parabolis. Unde post resurrectionem aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. Luc. vlti. Sed quare osculatur liberum et postea a parte sinistra osculat ipsum euangelium. De hoc postea habebimus.

Capitulum septimum.
De Kyrieleyson,

Translato iam sacerdote ad dexteram partem altaris exinde quod tempus benicitatis et annius plenitudinis aduenit secundum quod psalmista dixerat. tu exurgens misereberis syon. quod venit tempus misericordie eius. Psalmus enim cogruere chorus laudat et invoca sanctam trinitatem in reiterando Kyrieleyson. Et ideo post introitum et ante collectas dominicas. Quoniama non omnem orationem necesse est implorare divinam misericordiam ut eo citius petitum obtineatur. Liceat quod canticum videndum est unde sit institutum et a quo Secundo quid significet. Tertio de eius efficaci virtute. Quarto quare nonies replaceatur. Quinto quare illud vocabulum ad patrem et ad spiritum sanctum non variatur. ad filium vero variatur. tertio dico Christus eleyson. Sexto quod alter natum cantat. Septimo quare ordinatur post officium seu introitum. Quantum ad primum sciendum quod hoc vocabulum kyrieleyson siluerat papa a grecis assumptum ad decantandum in missa. Beatus vero gregorius instituit kyrieleyson nonies. et a clero tamen publice decantari in missa quod prius apud grecos tam a clero quam a populo decantabatur. ut infra dicetur circa finem capituli. Quantum ad secundum sciendum quod kyri

Primus

eleyson secundum iohannem ianuensem in catholicum est due partes orationis. et non est unum nomen compositum. quarum prima est kyri et tantum valet latine sicut domine et secunda pars est eleyson. et hoc tantum valet sicut miserere. inde kyri eleyson id est domine miserere. Ergo wilhelmus in rationali dicit. kyri id est domine. ely. id est deus. eys. id est miserere. son id est nobis. quod tantum sit dictum. domine deus miserere nobis. Unde prophetas. Domine miserere nobis esto brachium nostrum in manu. Et ultra noscum est quod kyri eleyson est vocabulum grecum. ubi sciendum quod in missa audiuntur tria ydeomata nobiliora scilicet grecum. hebraicum. et latinum. studiunt enim quattuor dictiones hebraice scilicet osanna. sabaoth. amen. alleluia. quinque tria verba greca. scilicet kyrieleyson. christus eleyson. ymas et quinque platera vero omnia sunt latina. Sed dubium est quare specialiter illa tria ydeomata proferuntur et audiuntur in missa et non alia. Illius tres rationes ponuntur. Prima quod titulus triumphalis christi erat scriptus litteris grecis. hebreis. et latinis. Job. xix. Secunda causa quod has tres linguis ceterae lingue intelliguntur quod omnis lingua. aut est hebraica aut latina aut greca. Et igitur omnis lingua deum laudet et confiteatur quod dominus christus in gloria est dei patris ad philipenos. ij. ideo specialiter tria ydeomata proferuntur et audiuntur in missa magis quam alia. Tertia causa quod iste lingue inter ceteras sunt principaliores. hebraica. quod omnium est mater et prima. greca propter sapientiam. quod in greca sapientia et philosophie studiis prior viguit. Etiam propter nobilitatem et dignitatem romani imperij latina ibi assimilatur. Quantum ad tertium est sciendum.

Q[uod] magna est horum verborum efficacia. Ie-
gitur enim dum beatus basilius clamans
Ier[ea]kyri eleysion / porte papiensis ecclesie
clause / nullo referante / ultra hoc sunt
aperte. Rursus dum beatus germanus
kyri eleysion clamaret / quinq[ue] reges in
fugam conuersi sunt. Unde forte kyri
eleysion significat aliud quam misere-
re quod tamen ignoramus. Uel melius di-
citur quod hoc propter sanctitatem illorum
hominum factum sit. et fiduciam et firmam
fidem quam habuerunt in invocatione dei
uine misericordie. clamando kyri eleysion.
Ad quartum scilicet quare nonies reite-
ratur huius multe sunt cause. Prima
est alexandri de halis dicentis. quod hoc sit
ut ecclesia ad nouem ordines angelorum
associata pueniat. Nam de quolibet or-
dine aliqui ceciderunt et non persistenter
quod nondum erant distincti. secundum alios.
ut ruinas istorum angelorum implere vale-
amus nonies cantat. Sed nonies re-
iteratur contra nouem genera peccato-
rum. Est enim peccatum cogitationis. lo-
cutionis et operis. Item peccatum venia
le mortale et originale. Item peccatum
malignitatis seu in spiritu sanctu. fra-
glitatis per impotentiam resistendi quod
de peccatum in patre. et peccatum sim-
plicitatis per ignorantiam quod de peccatum
in filium. Quia ergo nouem modis pec-
cando excedimus rationabile est ut
nonies dei misericordiam imploramus.
Tertia causa sic ponitur. kyri signifi-
cat diuine misericordie invocationem
qua nouem modis indigemus. Primo
tribus modis ad peccatorum remissionem
que perpetram tripliciter scilicet ore. cor
de. et opere. Sed tribus modis ad
gratiae collationem scilicet fidei. spei. et cari-
tatis. Tertio tribus modis quantum ad
glorificatiem qua gaudebimus supra

nos in futuro. in deo. scilicet in tota trinitate
et intra nos de glorificatiōe anime et
corporis iuxta nos de proximis et san-
ctis angelis. Quartā causa ut nouem
effectus gratiae impetrēmus qui sunt
vivificatio. similitudo. gratificatio. pur-
gatio. perfectio. illuminatio. excitatio
ad bonum. iustificatio et promissio. Ad
quintū est scientiā quod kyri. ter dicitur
referendo ad patrem. prope eleysion ter
ter referēdo ad filium. Item kyri eleysion
ter dicitur referēdo ad spūmā sanctū
Dubitatur modo quare sub eodē vo-
cabulo dirigis ad patrem et ad spiri-
tum sanctum. Et sub alio vocabulo ad
filium. Et ratio est ista. quod si idem filius
sit eiusdem nature cum patre et spiritu
sancto tamen etiam est alterius nature / a
patre et spūlaucto. cum ipse sit gyygas
gemine substantie. quod natura diuinita-
tis et humanitatis in Christo. vñ supposi-
tum intelligunt. quod deus et homo vñ
est Christus iuxta simbolum athanasij. Id
circo vocabulū illud variat ad filium
Quare autem Christus ponitur in medio huius
ternarii. Istius ratio est quod ipsa est per-
sona media in diuinis. Item quod Christus
rationē multiplicis medijs. scilicet gramati-
cī tenentis congruitatem. logici docē-
tis veritatem. rhetorice cōferentis de-
cōrem. ethici deferentis bonitatem. ma-
thematici abstrahentis dyaboli potes-
statem. In quibusdam ecclēsijs statim
post vñtrium kyri eleysion subiiciunt
ymas quod est verbum grecum et sonat
latine nobis. et ē sensus Kyri eleysion
ymas id est potentia diuina miserere
nobis. Ad sextum dicitur quod in primitiā
ecclesia tam a populo quam a clero cantaba-
tur Kyri eleysion quod etiam nunc ut dicitur
de coronatione pape seruatur. Sed
aperte dissonantiam beatus gregorius

Tractaens.

ordinavit. q̄ a clericis alternatim eas taretur. Ilo ultimum dicitur. q̄ sicut dis-
cētum est. officium seu introitus signifi-
cat desiderium aduentus xp̄i in carnē
postq̄ sequitur kyri eleysion. vbi adue-
tus sp̄ialis in mete petitur. ideo dicit̄
kyri eleysion id est miserere nobis

Capitulū. viii. De cantu an-
gelico sc̄z gloria in excelsis ei⁹,
expositioe Et quare in missa
beate v̄gis i hoc cātico inter
ponit sp̄is et alme orphanor̄

E institutioe thelefferi pape
e mor dicto kiri eleysion sacer-
dos in festiuitatib̄ congru-
entibus inchoat himmū angelicum vi-
delicet gloria in excelsis. Himmū qui
dem angelicum quē angeli auditi sunt
decantari sicut legitur Lu.ij. Iste him-
nus angelicus testimonium prohibet
temporali natiuitati xp̄i quē sacerdos
solus inchoando pronunciat quia or-
tum saluatoris solus angelus cuius p-
sonam p̄sbiter gerit indeis tunc a de-
xtris positib. primo nunciavit luce vbi
supra. Ecce euangelizo vobis gaudium
magnum quod erit omni populo quia
hodie natus est saluator. Lirca istum
himmū primo videndum est quid rep-
sentatur Secundo quare immediate
post introitum et kyri eleysion decan-
tatur quare sacerdos primo incipit et
pronunciat et postea clerus psequitur.
quare in medio altaris a sacerdote in-
cipitur. Tercio videndū est de exposi-
cioe tocius himni quis residuum ptem
cōposuerat. Quarto quare in missa be-
ate virginis interponunt aliqui tropi-
sc̄z primogenitus. Quātum ad primū
sciendū. q̄ illud canticū cantat ad rep-
sentandū illud gaudium quo gauiſu-
erunt angeli in natiuitate domini. de-

Primus

humani generis reconciliationē et de-
ruine restauratioe. Inte natiuitatem
enim xp̄i tres fuerūt inimiciorum pa-
rietes. Primus paries fuit inter deū
et hominē. Secundus inter angelos
et hominē. Tercius inter homines et
homines. Homo namq̄ suum creatorē
p̄inobedientiā offenderat et p̄ suū cas-
sum restauraciōem angelorum impedi-
uit et homo ab homine per varios ri-
tus se separauerat. Judeus namq̄ ceri-
monias excolebat. gentilis ydolatriā
exercebat rit̄ vnius alteri displicuit.
Sed veniens Pax nostra fecit vtraq̄
vnum. Destruxit enim inimiciorum
materiam. et cōcurrētes parietes in se
angulari lapide copulauit. vt de cete-
ro eset vnum ouile et vnum pastor. ab
stulit ergo peccatiū et reconciliavit ho-
minem deo. reparauit casum. et recon-
ciliavit hominē deo. reparauit casum.
et recōciliavit angelo hoīem. destruxit
ritus. et recōciliavit hominem homini.
Restaurauit ergo h̄m d̄lpo. ad Eph. i.
que in celis et in terris sunt. Et ob hoc
ista celestis milicie multitudō psallebat
gloria in excelsis deo. Et in terra pac
hoīibus. indeis et gentilibus. bone vo-
luntatis. Exhinc q̄ angelus loquit̄ p̄
storibus. et gaudet satis apparet q̄ Pax
inter hoīem et angelum est reformata.
Nascit̄ d̄s h̄o iō Pax inter deū et hoīes
est restituta. Nascit̄ in p̄sepio bonis et
asini. q̄ Pax inter hoīes et hoīes est re/
formata q̄ bouē ēm iudaic̄ et p̄ asinum
gentilis p̄pls designat. inī ill d̄ysa. i. Lo-
gnouit bos possessore suū et asinus p̄se-
pe d̄ni sui. hoc ergo canticū p̄tinē am-
gelicū et p̄tinē huīnū. Ilo hoc designat
dū q̄ q̄ angeli venerāt̄ i celis et nos
hoīes veneremur i terris. Et sifr in hoc
designatur sp̄es ecclesie quia vna cum

g. i.

Liber

angelis speramus nos decantaturos/
et laudaturos deum quotidie. Unde
illorum canticum asservavimus. Quantum
ad secundum videtur. videlicet quare im-
mediate post introitum et kyri eleysion
sequitur Gloria in excelsis. Secundo
quare sacerdos primo incipit et pri-
cipiat et postea clerus prosequitur. Tercio
quare in medio altaris a sacerdote inci-
pitur. Id primum dicit. quia ut dictum est
supradictum introitum seu officium. et per
kyri eleysion duplex aduentus Christi desi-
gnatur. Post utrumque autem aduentum
Christi scilicet in carnem et in mentem. debet
aut homo gaudere leticia spirituali. et
eam exprimere voce vocali. quod gloria
in excelsis signat. Ideo statim post offi-
cium et kyri eleysion sequitur id secundum
dictum quod sacerdos significat angelum pri-
mo cantantem sed chorus significat illos
de quibus dominus facta est cum angelo mul-
titudo celestis exercitus laudantium
et dicentium Gloria in excelsis deo.
Luce. ij. Respondet autem totus chorus
post inceptionem sacerdotis propter
hoc ut detur intelligi affectio intensa.
qua habet ecclesia essenti cum angelis.
Sed dicitur ab omnibus simul ut unde
fiat chorus angelorum et hominum quia
tunc homines erunt sicut angeli in ce-
lis. Quare autem sacerdos canit gloria in
excelsis stans an mediu altaris. Huius
tres cause possunt assignari. Prima quod
iste himnus angelicus fuit dictus ad lau-
dandum Christum. apostolus autem dicit prima ad
thymotheum quod mediator dei et hominum
est Christus per cuius mediationem placatis
mus deo. ut ergo ille Iesum Christum medi-
atorem designat. ideo dominus in medio alta-
ris. Item fit ad commemorandum illud
quod dominus sapientie Christus. dum medium
silentium tenerent omnia et nox in suo

Secundus

cursu medium iter haberet omnipotens
sermo tuus domine de celo exiliens / a
regalibus sedibus venit. Id designan-
dum ergo quod Christus natus est in media
nocte. ideo dominus in medio altaris. Tertio
hoc representat illud quod angelus qui pri-
mo nativitatem Christi annunciat. stetit
in medio illorum quibus annunciat. Juxta illud Luc. ij. Et ecce angelus do-
mini stetit iuxta illos. et claritas dei cir-
cumfulxit eos. Quare autem incipiatur a
sacerdote facie versa ad orientem. Di-
cendum quod id quia iste himnus ut dictum
est cantatus fuit in ortu suo. De Christo
autem dicit Job. Ecce vir ories nomi-
nus. Et Luc. ij. Visitauit nos oriens ex
alto Consuetudo autem aliquo religi-
osorum est. quod sacerdos in dextra parte
altaris stans intonat Gloria in excel-
sis. Et hoc iterum convenienter fit quia
nativitas Christi plena fuit gaudio et letis-
cie. in cuius annunciatione hoc canticum
ab angelis fuit auditum. Juxta illud
Luc. ij. Ecce en angelis vobis gaudium
magnum. Modo ea que letat spiritus gaudio
sa et prospera. per dexteram designant.
aduersa vero seu tristitia per sinistram.
Juxta illud psalmista. lxij. Laudent a la-
tere tuo mille. et decem milia regum. Ratio-
nabiliter ergo propter biter illius nativita-
tis gaudiose annuntiationes commemo-
rans in dextra parte altaris illud can-
ticum intonat. Quantum ad tertium.
quo ad illius himni angelici et humani
expositionem est sciendum quod illud to-
tum canticum prima sua divisione dividit
in duas partes scilicet in partem angelicam de-
cantatam. et partem humanitatis appo-
satam. Secunda ibi laudamus te. Pri-
ma propter binembris. in qua duo expro-
mit. Dominus exprimit exultatio angelorum in

Tractatus

temporali nativitate xpi. ppter quam glorificauerunt deum in diuinis et in excelsis ratione restorationis angelice rume cum dicitur gloria in excelsis d. Sedo exprimit ab angelis canticis humani generis cum deo reconciliatio quae tempore ortus sui per abundantiam pacis in terris protunc existente dñs designavit Iux illud psalmiste. Orientur in diebus eius iusticia. et abundantia pacis Psalmo xl. Secunda pars tangitur cum subiungitur. Et in terra pacem hominibus bone voluntatis. Prima pars exponitur sic una cum sequente particula. Gloria id est clara laudis leticia. supple sit deo in excelsis. Quod dupliciter exponitur. Uno modo in excelsis id est in angelis qui non peccaverunt nec inter se discordiam habuerunt. Secundo modo in excelsis id est in sublimibus angelorum habitaculis. Et propter hoc euangelista dicit Gloria in altissimis deo. Et sic est sensus istius partculae Gloria est/ et sit deo. in excelsis id est in celis. et in angelis de angelice rume reparatio que facta est per xpi nativitatem. Et in terra subintellige sit pacem hominibus id est tam iudeis quam gentilibus bone voluntatis id est istis quod per recepturi sunt. et in ipm credituri. et eius mandata obseruaturi Inter iudeos et gentiles facta est pacem per xpi nativitatem. quod xpc virtusque partis ritus destruens tanquam in se angulari lapide in unitate fidei ex utraque parte populum sibi electum copulauit. et gente sanctam in sanguine suo sibi consecravit. Secunda pars huius hymni scilicet laudes muste. usque ad finem a beato hylario pictauensi epo legit fuisse apposita quod solum prima pars in primitiva ecclesia dicebat in missa. Innocentius vero de

Primus

ulta a teleffero papa esse addita. Illij a symacho papa. Et idem instituit quod illud canticum in diebus festiis apostolorum martirum virginum. et confessorum. Et generaliter diebus dominicis quoniam non esset tempus luctus et penitentie. debeat decantari ut in hoc recolamur sanctos per dominum resurrectionem esse angelis associatos. et iam in gloria esse sociatos. Tercio quod finem senecam. Non quis dicat sed quid dicatur attendendum est. Et ideo firmius est credendum ea ecclasiasticos doctores compoluisse. et a summis pontificibus illas particulatas appositas fuisse ut dicitur secundum i. Et dividitur illa psalmo in duas partes. Primo enim ponitur illud quod pertinet ad laudem sancte trinitatis in communione. Secundo quod pertinet ad laudem cuiuslibet personae in speciali. ibi. Domine deus rex celestis. Prima adhuc in quinq; secundum quod quinq; attribuuntur trinitati per excellentiam. et finis hoc ponuntur hic quinq; clausule. Primo enim attribuitur trinitati potentia. ideo dicimus laudamus te. secundum ratione potentie beneficiorum. Nam tam bene operanti laus debetur. Item attribuitur trinitati sapientia. ideo dicimus benedicimus te. tertiode sapientie opera disponentis. Item prouidentia. ideo dicimus adoramus te. scilicet ratione prouidentie omnia sustinentis. Item maiestas cum dicimus glorificamus te. scilicet ratione maiestatis omnibus presidentis. Item bonitas per excellentiam. id est subiungitur. tibi gratias agimus. tibi scilicet ratione bonitatis omnibus exhibemus. Et hec omnia facere debemus quia tu es dignus quod fiant tibi propter magnam gloriam tuam. quia dignus es laudari et budi deinde ibi. domine deus rex celestis ponunt laudes pertinentes ad finem.

gulas psonas specialiter. Et dividitur in tres particulas. Primo ponit laus ibi. Domine deus rex celestis. ubi ostenditur primo potentia imperialis Secundo laus filii ibi. Domine fili unigenite. ubi ostenditur pietas filij. Tercio laus spiritus sancti ibi. Cum sancto spiritu. ubi ponitur bonitas naturalis. Primo igitur dicimus ad laudem patris. Domine deus rex celestis. Nam in ipso est primitas auctoritatis. id est deus. Laudabilitas universalitatis. ideo est deus. Ipse etiam est. a quo est omnis maiestas imperialis ideo est rex quia ipse est rex regum. Felicitasernalis. ideo est deus celestis. quia ibi suam felicitatem manifestat. Proprietas personalis. ideo est deus pater. Proprietas generalis. ideo est omnipotens qui per omnia potens facere que non implicant contradictiones. Sequitur Dominus filii. ubi ponitur laus filii. et quantum innuit eum quod quartuor modis sibi aliqua conueniunt. Primo conueniunt sibi aliqua ratioe divinitatis et hoc conueniunt sibi tria. Primo quod deus existit. ideo est dominus deus. Secundo sibi conuenit quod est a patre per modum naturae. ideo est filii. Tercio quod procedet totam naturam patris habuerat. ideo est unigenite. Secundo conueniunt sibi aliqua ratioe humanitatis. scilicet universalis redemptio. ideo est iesu. quod interpretatur salvator. Secundum est generalis diffusio ideo est christus. quod interpretatur unctus. In christo enim fuit plenitudo gracia et uictus. a quo tanquam a capite flumine cui gratie sicut a fonte. Tercio conueniunt christus aliqua ratione suppositalis unionis vel unitatis nature scilicet diuine et humane. Quia sicut est in simbolo athanasij. sicut anima ratio-

nalis et caro unus est homo. ita deus et homo unus est christus. Et ex hoc competit sibi quod est deus. Ideo est deus contra arrianos. qui dicunt eum esse creaturam Item quod sit immolatus. id est dicitur agnus dei contra manicheos. qui dicunt ipsum non fuisse immolatum nec passum. Item quod sit filius patris. contra Sabellianos. qui dicunt alium filium virginis a filio patris. Quarto conueniunt filio aliqua ratione sue miserationis. que sunt tria. Primo supplicamus pro expiacione peccaminum. ibi. Qui tollis peccata mundi miserere nobis. Secundo pro exauditione precaminum. ibi. Qui tollis peccata mundi suscipe deprecationem nostram. Tertio pro remuneracione solaminis. ibi. Qui sedes ad dexteram patris miserere nobis. Et quoniam supplicantes communiter conlueuerunt allegare causam et rationem quare debent exaudiiri. ideo consequenter allegations triplicem causam dicendo. quoniam tu solus sanctus. ideo debes indulgere peccata. Tu solus dominus. scilicet exaudiens precamina. Tu solus altissimus. scilicet conferens eterna solamina. Cum sancto spiritu. Hic ponunt spectantia ad laudem spiritus sancti que sunt duo. Primus personalis proprietas. ideo est. Cum sancto spiritu. Sed in summa et coeterna felicitate et iuste addit. in gloria dei patris. Ultimum sequitur amen. In quo optamus nobis omnia confirmari et fieri. Elibi nota quod amen est dictio hebraica et aliquando est nomen. et tunc id est quod veritas. unde apostolus. Hic dicit amen quod est testis fidelis. Aliquando est aduerbiu. ut in euangelio amen dico vobis. id est vere. Aliquando est ubi et tunc id est quod fiat. Unde Psalmista. Et in seculum seculi fiat fiat. ubi nos habemus fiat. ibi habet amen. Et

isto modo sumitur hic et in conclusionib⁹ collectarū versus. Item p̄ vere duo sunt adverbia quali. Item p̄ fiat tunc verbū deficiēt est. Si de⁹ est amen in declinabile nomen. Alter potest legi ista scđa ps. et s̄m hoc p̄ diuidi i tres p̄tes i p̄tria p̄te dēū laudātes sibi gr̄as referimus de xp̄i nativitate. In secunda parte specialiter filium inuocamus et imploramus suam misericordiā alle gantes propter que decet deum nostri misereri. Tercio sanctā trinitatem sub vnitate essentie exprimētes et cōfitem̄tes conclusiue p̄consamus. Secda ibi dñe deus agnus dei. Tercia ibi qm̄ tu solus. Et exponit litera. O dñe d̄s rex celestis deus pater omnipotēs. o dñe ieu xp̄e fili vni genite et sancte spirit⁹ ppter tuā magnā gloriam. id est ppter tuā ineffabilem maiestatem et dignitas tem. omni honore et quibuslibet mōis reverētie excolendā et magnificandā. nos laudamus te cūcta optime facien tem benedicimus te plenitudo nōis omnis boni cōtinentē. adoramus te dēū sum mun deudte p̄fitentes. glorificamus te tua inenarrabilia op̄a predicantes gr̄as agimus tibi tuam mirificam bo nitatem in redimēdo nos cognoscen tes. Secunda pars dñe deus agnus dī. In qua sp̄ealiter filium imploramus. allegantes propter que decet deū n̄i misereri. Et construit ista pars sic. dñe ieu xp̄e agn⁹ dei. filius patris. q̄ tollis peccata mundi miserere nobis. Qui tol lis peccata mundi suscipe depeccatiōem nostrā. Qui sedes ad dexterā p̄tris mise rere nobis. Hic bis imploram⁹ misericordiā dei. dicētes bis miserere nobis ppter duplex genus peccati. scz ppter peccatū originale et ppter petit actua le sic. q̄ primū referat ad peccatū ori

ginale qd̄ p̄rie d̄r peccatū mundi. eo q̄ totum mundū fecit reū eterna damnatio et secundū miserere referat ad pec catū actuale. qd̄ est duplex. scz veniale et mortale et ergo etiā petit. o xp̄e qui tollis peccata mundi suscipe depeccatio nem nostrā. p̄ hoc insinuans q̄ d̄s nos habilitat peccata tollēdo. vt depeccatio et orō exaudibilis reddat. Et est hic sci endū de hoc q̄ dicit q̄ xp̄c se deat ad dexterā p̄tris q̄ p̄nt intelligi tria. uno mō gloria diuitatis in qua filius dei extitit ante secula. vt d̄s est p̄tris substancialis d̄llio mō p̄ dexterā beatitudo p̄tris intelligit. Unū beat⁹ aug⁹. p̄ sedere habitare intelligit quēadmodum dici mus de quoq̄z hoie q̄ in ista patria p̄ tres annos s̄. dit. Sic ergo credite xp̄m habitare in dextera dei p̄tris. Beatus em̄ est q̄ habitat in beatitudine q̄ de p̄tera dei vocat. Tercio p̄ dexterā dei patris. intelligit potestas iudicaria. Unū aug⁹. Ip̄am dexteram intelligite potestate qua accepit ille hō susceptus a deo vt veniet iudicaturus qui prius venerat iudicādus. Iḡe xp̄c s̄m q̄ d̄s ad dexterā p̄tris sedet id est equalis est p̄tris in diuinitate et maiestate s̄m p̄mā expositiōem. Ep̄c vō s̄m hūanitatem sedet ad dexterā p̄tris id est in p̄ciori bus bonis p̄tris. i in eterna beatitudine habēs iudicariā potestatē iuxta scđaz et terciā acceptiōez dextere. In tercia p̄te trinitatē p̄sonaz i vnitate p̄fitētes essentie p̄clusiue laudam⁹ dicētes. qm̄ tu ieu xp̄e cū sancto sp̄u in glia dī p̄tris id est idē cū sancto sp̄u et p̄re's solus sanct⁹. solus dñs solus alçissim⁹. p̄ plenitudo nō p̄ participatiōez nō el cōmunicatiōem ab alio. Et nota q̄ hic et in p̄cedēti p̄te tāgunt quicq̄z p̄ter que decet deū n̄i misereri. Primum q̄ ip̄e

est agnus dei oblatus p peccatis mōi tollendis in ara crucis. semel realiter et usq ad cōsumatiōeꝝ seculi in forma panis sacramentaliter Scdm est qꝫ p acta nostra redēptiōe et deuicta morte factus est noster aduocatus sedens ad dexteram patris in gloria. Terciū est qm ip̄e scdm q̄ homo est sanctus sanctorꝫ qz vñxit deꝫ pre cōsortibus suis oleo leticie ut ip̄e solus inter homines sit sanctus p plenitudinē virtutū / et spūalium carismatiꝫ ut de plenitudine eius om̄es accipiam⁹ gratiā. Quartū est qꝫ ip̄e vt est filius hoīs / solus est dominus / p̄stitutus index a deo viuorꝫ et mortuorꝫ Lui dicū est. Postula a me et dabo tibi gentes. Quintū qꝫ ip̄e est solus altissimus quē ppter meriti passiōnis deꝫ exaltavit. et dedit illi nomen qđ est sup om̄ne nomen. ad Philip. ii. Morū igitur quinq̄ intuitu decet p̄pm p̄cipue deuotiōe ad se clamantiū accep̄tare et eoz misereri. Quantum ad quartū principale / quare videlicet in missa beate virginis aliqui tropi interponunt. Respondet. qꝫ ppter sex priuilegia beate virginis sex tropi interponunt. Primum est pceptōis. Concepit em̄ opatiōe et obumbratiōe spūllanci et ideo apponitur prum⁹ tropus sc̄z spiritus et alme orphanoꝫ pacilite. post illum versum. Dñe fili vñigenite. Secundū priuilegiū habuit rōe diuini generis. qꝫ beata virgo ineruit eū tpaliater generare et sine patre/ quē d̄s p̄ sine matre genuit eternaliter. Et ideo d̄r primogenit⁹ marie. Et li primogenitus nō dicit ibi ordinē quasi aliud sit secutus post eū sed dicit dignitatē. Uel primogenitus id est ante qz nullus fuerat genitus nec etiā post. Terciū habuit rōe materne dignitatis/ que est illi

maxima laus et gloria. Ideo additur d̄l marie gloria. Uel aliter ppter pris uilegium diuine misericordiæ que nobis p̄ eam p̄municata est. qꝫ q̄ deus nos exaudit ad gloriam eius cedit. Uli de ea canitur. Iudi nos nam te filius nihil negatis honorat. Quartū habuit rōe sanctificatiōis. qꝫ nullo mō peccare potuit. Unū in psal. Sanctificauit tabernaculū suū altissimus. Et ideo additur maria sanctificās. Quintū habuit rōe conseruatiōis. qꝫ tanta plenitudo gr̄e in ea supuenit q̄ ea ab omnipotē actua li cōseruauit. Unde aug⁹. Cum de peccatis agit. d̄ maria noli fieri mentiōeꝫ Ergo addit⁹. maria gubernas. Sextū habuit rōe exaltatiōis seu coronatiōis Unde de ea canit eccīa. Ecce exaltata es sup choros angelorꝫ Et ideo addit⁹. maria coronas.

Lapitulū ix. Quare nō semp
canit gloria in excelsis.

scdm symachū papam / glia
in excelsis ut dictū est in ca.
pcedenti in diebus festiūs
aplorꝫ martirꝫ. virginū. et p̄fessorꝫ deb̄
decantari. Et generaliter i dieb⁹ domi
nicis / nisi fuerit tps luctus et pnīe. ut
in aduētu dñi et in septuagesima usq
ad vigilā pasche Etia nō debet decan
tari in dieb⁹ pfestis. et in dieb⁹ ieintio
rum. nisi sic ieiunii exultatiōis ut in vi
gilia pasche et penthecostes. et i missa
defunctorꝫ etiā nō cantat. Est tñ sciend
q̄ eps bethlemitan⁹ om̄i die et om̄i
missa etiā p defunctis cātat glia in ex
celsis. eo q̄ iste himn⁹ luca attestante/
p̄mo i bethlemitana regiōe ē decantat
tus. Et q̄ glia in excelsis nō canit in
aduētu ppter qz i solēni et duplici festo.
b⁹ multiplex rō assignatur. Dñia ut p

iterpellatōz cātō isti⁹ hūnni iste hūnn⁹
quasi innovari videt in nocte natalis
dñi/in qua p̄mū fuit decantatus. et sic
in maiori deuocōe et leticia decantet.
Sed rō vt cū maiori reverētia hono
re.leticia. et deuotione decantetur.qz q̄
cum interpellatiō dicunt maiore fer
uore hñt. Lertia causa qz hoc tempus
aduētus designat tempus an̄ natuica
tem xp̄i qd̄ erat temp⁹ tristie et nō leti
cie nec iocunditatis. eo q̄ adhuc ianua
paradi erat clausa. que xp̄o adueniēte
patefacta est. et ido tunc ab angelis de
buit decatari. Quarta causa/qz gla in
excelsis est cantus leticie. ido tunc ob
mittitur. ppter significandā afflictionē
sanctor̄ patrum. et ad figurādū quāta
paciebant ex longa expectatione xp̄i
venturi. Spes em q̄ differtur afflitionē
aīam puerbi. qz. Sed dices q̄ tunc
cantatur alla in aduentu dñi. Rñdet
q̄ duplicitrōe. qz licet haberet afflitionē
nem d̄ eo q̄ fili⁹ dei tm̄ tardabat veni
re. et ido dimittit gla in excelsis. habe
bant tñ leticiā de certitudine pmissio
nis. qz certificati fuerūt d̄ redemptōe
generis hūiani p̄ xp̄m factura. et in ista
spe firma exultabat. iuxta illō ioh. viij
albraā exultauit videre dī meū. ideo
tunc cātatur alla. Sed rō est. qz tunc fit
metio de aduētu xp̄i q̄ est duplex. Un⁹
in carnē q̄ est iocund⁹. et ideo canitur
alla. Alius erit ad iudiciū. tiste est dolo
rosus et treinend⁹. ido dimittit gla in ex
celsis. Sed q̄ nō cantat in festo inno
centiū. duplex est rō. Prima qz innocē
tes in vituperiū xp̄i fuerunt occisi. igē
in signū detestatōis et ppter dolorē pa
rentum nō cantat in ipoz festo. Quia
tunc impletū est illō Hieremie. et hētū
Math.ij. Vox in rama audita est plo
ratus et vulgat⁹ ic. Sed rō qz tunc in

nocentes occisi. statim descēderunt ad
limbū. et nō venerūt ad padisum/ nisi
p̄ xp̄i passionē. et ḡ in ipsoz die nō ca
nitur. Sz in octava canit. qz dies octā
significat tempus adepcōnis glie cele
stis et future resurrectōis/ q̄ erit in glia
et gaudio. Sed q̄re nō cantat in q̄d̄ra
gesuina vscz ad vigiliā pasche. Hui⁹ rō
assignatur de pse. dis. i. ca. H̄j duo. Qz
tunc sancta ecclesia recolit transgressio
nem p̄mi parētis. p̄ quā impedita fuit
restauratio ruine angelice. et ideo tunc
tacet cantū angelicum et leticie. Sed rō
causa qz illō temp⁹ rep̄nitat temp⁹ quo
filii israel fuerunt in captivitate babilo
nica/in q̄silueūt a cāticis leticie. ita xp̄i
ani/veri israelite solent suspendere ca
tica iocunditatis vscz ad pascha. i quo
facta est a xp̄o liberatio plenaria a fui
ture dyaboli. q̄ p̄ captiuitatem babilo
nicam fuit figurata. In missis etiā de
functor̄. nō canitur. qz certitudinē de
gloria defunctor̄ nō habem⁹. Et a quā
officiū defunctor̄ est lamenabile. id cā
tica leticie in eodē obmitunt. Sed
dubium adhuc manet. qñ regulariter
debeat decantari seu dici hūnn⁹ ange
licus. Id hoc rñdetur extra de ce. missa
rum qz. cōcilium. vbi d̄. p̄ debeat de
cantari qñ in matutinis d̄ te dēu lau
damus. Sed hec regula fallit in sabbato
to pasche et in die cene scđm officiū ro
manū. De sabbato sancto reddit⁹ ratō
de pse. dis. i. vbi d̄. p̄ illa missa spectat
ad diem pasche. q̄re tunc d̄t alleluia. et
gloria in excelsis. qz tunc redditum est
gaudū angelicum. In die aut cene d̄t
ab aliquibus ep̄is. scz cum chrisma cōfici
unt et non aliter. nec a simplicib⁹ sacer
dotibus. et hoc ratione priuilegi⁹ et ce
lebrat⁹ singulari. quia illo die fuit a
christo sacrificiūm institutum.

Liber:

Capitulū. x. De salutatione
sacerdotis scz dñs vobiscū
et de collecta.

¶ gelico humno finito sacerdos se ad p̄plim volvens sa-
p̄tientē salutat illū dices
Dñs vobiscū. Que salutatō sumptāē
de libro ruth capitulo. ij. vbi legie bo-
os sic salutasse messores suos Et iudicij
vi. Angelus salutat̄ gēdeonem dicit i
Dñs tecū vir or fortissime Et illa salu-
tatio rep̄nit̄ salutationē quā iesus fe-
cit discipulis suis post resurrectionem
Quā salutationē sacerdos p̄mittit an-
orōes/ ut p̄plim reddat attēnū et vt ei⁹
mens ad dñm dirigatur. Et exponitur.
Dñs vobiscū. i. dñs in vobis maneat:
et vos p̄mio vite eterne remuneret. et
petitionib⁹ vestris affectū tribuat. vt
grām dei impetratis p̄seuerātes i illa
Alio mō exponit̄ sic. Dñs vobiscū. i.
dñs p̄ suam grām vos visitet. et vobis
scum manēs sanctificet. vt sic petitōes
vīe effectum p̄sequātur. Chor⁹ respō-
det. Et cum spū tuo Qd̄ sumptū est de-
scđa epistola beati pauli ad thymo. ij.
vbi dicit. Dñs n̄ iesus xp̄c cū spū tuo
Et est sensus. Tu p̄ nobis fuisur⁹ es pre-
ces ad dñm. Et qm̄ tantū illa p̄ces ap-
probat et audit que de bono corde p̄
cedunt. ¶ ramus t̄ nos similiter prote
vt iste sine quo nullū est bonū. sit cum
tuo spū. vt q̄ate ore p̄fertur et in os tu
um sumit̄. sit tecū in corde et in te mane-
at. ¶ diceret aliq̄s. quare p̄pls optat
vt dñs sit solum cū spū eius. et nō cum
toto sacerdote. Cum tñ dicit sacerdos
Dñs vobiscum. nō solū in spū et etiā i
corpo. ¶ dōtest sic r̄nderi. q̄ in hac re-
sponsione popul⁹ se totaliter offert ad
actionē immolatiōis sacramenti/ t̄ ad

Secundus

impetrandū petenda. Illo q̄z immolati-
one sacerdos p̄cedit. in qua p̄ sp̄m to-
taliter eleuatus. et ab omni terrenitate
pros̄sus abstract⁹ debet esse. Et ideo d̄r
sibi et cum spū tuo. scz vt detur intelligi
q̄ sacerdos debet esse tot⁹ sp̄ualis. Et
nota q̄ ista salutatio dñs vobiscū/ ad
simplices spectat sacerdotes. Sz ēps
q̄ p̄fectus debet esse. et exp̄ssam similitu-
dine xp̄i gerit. vt se vicarii xp̄i ondat
vtitur oratur⁹ p̄ma vice v̄bo dñi ioh-
x. p̄x vobis. q̄ fuit prima vox dñi ad
discipulos p̄ resurrectionē/ q̄neis p̄
resurrectionē apparuit q̄si diceret. In
p̄senti detur vobis p̄x pectoris et cor-
dis. sed in futuro p̄x eternitatis. De
vtrāq̄ pace d̄r Joh. xiiij. Pacem mēā re-
linquo vobis. pacem mēā do vobis. Et
ēps oratur⁹ in terram deponit. vt sic mu-
do capite. sic et alter sacerdos orationē
p̄pleat. q̄r vir s̄m apostoli r̄uelato ca-
pite debet orare. q̄ten⁹ inter dñm et ipm
nullū malicie sit velame. et r̄uelata fa-
cie gloriā dñi p̄templet. Postea ad in-
star ceterorū sacerdotū dicit dñs vobi-
scū. vt sic se vñū ex eis esse ondat. Itē
nota. q̄ popul⁹ septē vicib⁹ sacerdotū
in missa l̄alutatur. q̄ten⁹ exclusis septē
vicis capitalib⁹/ grām sancti sp̄ns su-
scipt̄ septiformē. Mysteriū em missē
ad leptem dona sp̄ns sancti referit̄. Et
ergo sex vicibus in missa d̄r dñs vobi-
scum. et una vice/ p̄x dñi et. qd̄ etiam
p̄salutatione habetur. Et ḡ in q̄ttuor
xp̄ibus/ salutatio ante p̄mas collectas
obmittit̄ ne numer⁹ septenarium trā-
grediamur. Prima salutatio fit ante p̄
mā collectā et refertur ad sp̄m sapientię
q̄r tunc ibi recolit̄ quomō dei sapientia
intravit mundū ad saluādū nos. Scđa
fit in p̄ncipio euāgelij. p̄ quā intelligi-
tur sp̄ns intellect⁹. q̄ circa euāgelium

Tractatus

recolitur xpi predicatione. xpc em predica uit ut illuminando intellectu nos docearet. Tercia fit post euangelij vel p^o credo p quā intelligit spūs psilij. qr ibi res colitur quō xpc secreto di psilio. passio nī se obtulit. ut redimeret nos. Quartā in principio p̄fationis. p q̄ intelligit spūs fortitudinis. qr ibi recolit xpi crucifixio. xpc em in cruce pendens dyabolum expugnauit. et nos ab eterna morte liberavit. Quinta ibi Pax dñi. in qua spūs scientie inuitur. q̄ xpi resurrectio recolitur. q̄ xpc resurgendo salutavit discipulos suos. et eoz sensus aperuit ut nos erudiret. Sexta fit in principio orōis post communionē. in q̄ xpi ascensio recolitur. p quā spūs pietatis notatur q̄ sola pietate natura humana super astra levauit. ut nos exaltaret. Septima fit in fine anni benedictione. q̄ recolitur xpi aduentus ad iudicium. et p ea spūs amoris repentinatur. qr angelus tremet cū venerit ad iudicium ut nos iudicet. Et q̄q̄ septies populū salutat ut dictū ē. tamē solum q̄niques in istis salutationibus se ad plenū vertit. et hoc significat q̄nq̄ apparitiones quas xpc fecit discipulis suis in die resurrectionis. q̄ sunt magis appbate ex euagelio. Driua fuit marie magdalene Job. xx. et Mar. xl. Secunda fuit eidē et alijs mulierib^r redeūtibus de sepulcro cū dixit. Miserere Mat. vltimo. Tercia petro. q̄ apparitio desi gnatur pterciā vñione q̄ sit p^o manū lotionē. ubi sacerdos nihil alte dicit. qr illa repentinat apparitionē factā petro de qua nō sit mētio in euagelio quādo. aut ubi. aut quō facta sit. Quartā factā fuit duob^r discipulis euntib^r in emaus. Luc. vlt. Quinta in domo absente thoma. Post hoc sacerdos pax de sua bo-

Primus

nitate cōfidēns/ vniuersalē ad se colligit ecclesia dicēs. orem^r q̄si diceret ora te om̄s simul mecum/ ut qd postulamus cicias impetrem^r. qm fiducialiter dñs multitudinē citius exaudit. Dicēdo ḡ orem^r. horatur ad orādū. qr t ipse xpc monuit orare discipulos dicēs. vigila teroratē. Postea ipē sacerdos orationes p̄nūciat/ q̄ noīant collecte. Dicitur autē collecta p tanto. qr sup populum collectū et p̄gregatum dī. ut habeat de p̄se. dis. iiiij. Et sic hec orōes p̄rie discūnt collecte/ q̄ h̄nt sup collectionē populi. scz q̄n p̄plis colligēt ad stacionē sciendā v̄l. p̄cessione de vna ecclēsia ad alia. Tel dī collecta. qr sacerdos q̄ fungitur legatione populi/ et stat q̄si mediator inter dñm et hominem vel populu/ peticōes populi in se colligit et p̄cludit. in q̄bus dep̄catur p nostris necessitatib^r sp̄naliib^r et temporalib^r. Dicunt autē in dextera p̄re altaris. quia p dextera bona eterna. et p sinistra t p̄palia designātur. Et ḡ ostēdatur q̄ eterna et sp̄nalia p̄us petere debem^r. iuxta illud. p̄num q̄rite regnum dei. id collecta dī in dextera parte altaris. Tel etiā ideo. qui orōnes in noise xpi sunt. qui sedet ad dexterā dei Math. vlt. Et nota. q̄ orationū varij fuerunt inventores/ quoꝝ numerus et varietas tantum excrescebat. q̄ octauū p̄cillum africanū ostiuit. q̄ nulle p̄ces vel orōnes vel p̄fatio nes dicātur nisi in cōcilijs fuerint app bate. Post hoc gelasij papa orōnes et collectas tā a se q̄z p̄ alios p̄positas in vnu ordinavit. Beat^r aut̄ greg^r seclusis hijs q̄ nimia siue min^r p̄grua videbantur. rōnabilia coadunauit. p̄grua multa nihilominus necessaria superad dens.

Liber

Capitulum. xi. De numero
collectarum et de conclusione
earundem

Eterum quidam modum et ordinem
nem excedentes orationes inter se
multiplicantur. ut auditoribus
reduci generant et fastidium. quod deo ut
hō multitudo vobis flecti posset. cum
ecōtra dñs per ysaiā dicat. Cum multipli
caueritis orationes non exaudiā vos. Et
dñs per se in euāgeliō dicit. Nolite multū
loqui orantes sicut ethnici faciunt pu
tant em̄ multiloquos se exaudiiri. Matth.
vi. Unde cum dixissent apli. Dñe doce
nos orare ppendiosam eos docuit ora
tionē dices. sic orabitis. Per nr̄ et sep
tem petitiones in se continentē. Eius ergo
orationis formā sequentes sacerdotes in
missa septenariū numerū non excedunt
Nam xp̄c septē petitionibus oīa necessa
ria corporis et anime pphendit. immo scdm̄
pm̄mē p suetudinē. orationes semp sub im
pari numero dicuntur Ita qd̄ in summis
festis. sic quod est duplex vel totū festum
tm̄ vna collecta dicitur. nisi forte in eodem
die aliud festum occurrat. et tunc dicitur
una ad designandum fiduciavitate. Alii
quod dicunt tres ad designandum mysteri
um trinitatis. et quod xp̄c ter anī passionē
oravit dices. pr̄ si possibile est transeat
a me calix iste. Aliquid quod ad designa
endum quod vulnus xp̄i. seu quintiparti
tam xp̄i passionē. Itē quod dicuntur
septē ad designandum spm̄ ḡe septifor
mis seu septē bona sp̄is sancti. Et sim
inocētū ille numerus excedi non debet
Et est sciendū. qd̄ totidē collecte et redē
ordine dici debent in secreta et post co
munionē. quot p̄cesserūt an̄ epistolam
nec plures nec paucores. Finis quoqz
debet suo principio correspondere. Et ali

Secundus

bēt collecta post communionē et in secre
ta debet p̄cedētibus quenire. Et nota
qd̄ si in missa p̄ viuis vis interponere
collecta p̄ defunctis. tūc talis nō debet
esse. vltima et antepenultima seu penul
tima. Rō qd̄ finis semp̄ debet correspo
dere suo principio. Et in missa p̄ defun
ctis nō debet interponi collecta p̄ vi
vis. ut dicit wilhelmus. qd̄ mortui non
valent iuuare viuētes in hac vita. nec
etia valent implorare viuētib⁹ vitam
eternā. licet eōverso ipsi possint iuuar
ri ab eis quo ad vtrqz. Immo nec ista
oratio pm̄nis augustinus. sed omnipotens
sempiterne dñs qd̄ viuoz dñiaris simul et
mortuoz est dicenda in missa p̄ defun
ctis. Scdm̄ aliquos tm̄ collecta p̄ inter
poni de sanctis sic qd̄ sit penultima
Sed de mō claudendi orationes sciendū.
qd̄ si in oratione sermo dirigitur ad patrē
nō habita mentione filii et sp̄is sancti/
tunc excludit simpliciter p̄ dñm nr̄m ie
sum xp̄m. ut hic Lōcede nos famulos
rc̄. Sifit autē mentio de filiis. hoc ē du
pliciter vel in principio. vel circa finem
dñm nr̄m. ut ibi dñs qui infiliū tui hūa
ca fine tunc excludit qui tecū viuit et re
gnat. sic in illa. Respice qlqm̄ dñe sup
hanc familiā tuā. Aliquid etiam ipa oratio
dirigitur filio directe. sicut ista oratio.
Deus qd̄ viginale aula. et tunc debet dici
qd̄ viuis et regnas. Si autē sit mentio de
sp̄i sancto. tunc excludit p̄ dñm nr̄m rc̄:
et in fine dñi vniū atque eiusdem sp̄iss. menti
deus. sic in ista oratione. deus qd̄ corda fi
delium sancti sp̄is illustratione docui
sti. Si autē sit mentio de filio et sp̄i serō.
tunc excludit p̄ eundē dñm rc̄. et in fine
dicitur. in unitate eiusdem sp̄iss sancti
Aliquid autē dñ nullo istoꝝ fit mentio. sic

Tractatus

in exorcismis / et in orationib⁹ aque bñdi
cte et in quibuscūq⁹ officijs sepulture.
tūc dī pēn qui ventur⁹ est indicare rē
ad terorem demonū. qui de iudicio fi-
nali plurimum terrentur. q̄uis tñ dici
posset p dñm. versus. Per dñm dicat
cum patrē p̄biter orat. Cum xp̄m me-
morat. p eundē dicere debet. Cum quo
siloqueris. qui viuis dicere q̄ris. Qui
tecum / si sit collige finis i illo. Si sp̄us
almi. eiusdem dicere debes. Et tñ hic
sciendū. q̄ vt plurimū in fine collecte
cōclusiue subiungit. Per dñm nostrū
iesum xp̄m. q̄ sicut bulla autenticat lis-
teras papales. ita et oēs orationes bullā
tur noī dñi nr̄i iesu xp̄i. Cui⁹ duplex ē
ratio. Prima. q̄ hoc fit ad implendū
documentū xp̄i. qd̄ ponit. xvij. ioh.
Quidquid pecieritis p̄m i noī meo
dabit vobis. Per ip̄m c̄m sc̄z xp̄m et n̄
p aliam viā / diuina beneficia ad nos
p̄nt decurrere. q̄ ip̄e solus extitit me-
diator dei et hominē. Unde et ip̄e sepius
manus vel brachium dñi appella. Quid
quid em nobis donat p ip̄m nobis da-
tur. Scđo hoc fit propter meritū passi-
onis xp̄i. q̄ om̄ia nobis in merito passi-
onis eius dant. Tunc subiungitur. in
vnitate sp̄us sancti deus. qd̄ dupliciter
exponitur. Uno modo sic. in vnitate
sp̄us sancti / id est una cū sp̄us sancto q̄
tres p̄sone p̄ filius et sp̄us sanct⁹ sunt
vnus deus. Scđo in vnitate sp̄us sancti
id est in sp̄us sancto qui est vnitatis pa-
tris et filij / amor et connexio vtriusq⁹
Subiungit per oīa secula seculorum.
qd̄ etiā dupliciter intelligi p̄t. Uno mō
p̄secutiue id est p̄ generatiōes genera-
tionū sibi continue succedentiū. quia
una succedente alia subsequit. Scđo
exponit sic. p oīa secula seculorum / id est
ante oīa secula. dñs nr̄ iesus xp̄c. vixit

Primus

tecum. sic in p̄nti vivit. et in futuro vis-
catur est. Et tñ valet breviter. per oīa
secula seculorum. id ē eternaliter. vt vult
beatus Iug⁹. Et additur hec particu-
la propter luciferianos hereticos. qui
dicunt adhuc luciferum regnatū et ad
sedē xp̄i collocatū. Contra quos scri-
bitur Ysal. Super solū dāuid et su-
per regnū eius sedebit vt confirmet il-
lud in iudicio et iusticia. vñq̄ in semp̄i-
ternū Chorus respondet. amen. Elbi
sciendū fin beatū Bern. in sermōe de
cena dñi. q̄ amen qñq̄ est aduerbiūm
optandi. et valet incantū sicut fiat. vñ
vbi nos habemus in psalmis fiat fiat.
ibi hebrei habent amen amen. Sicut
etiam athen sumitur in orōne domīca.
cum dī. sed libera nos a malo amer.
Similiter quando p̄cludit̄ collecta p
dñm nostrū rē. et chor⁹ respondet amē.
Populus em̄ assentiens voci sacerdo-
tis qui dixit. Per oīa secula seculorum
assentit q̄ seculū p eum creatū est. Re-
spicit ergo ad formā orōnis vt qd̄ ora-
tur hoc detur vel ad modū cōclusiōis
vt qd̄ concludit̄ affirmetur. et in tantū
valet sicut vere. et sic p̄sumi in respon-
sione qñ concludit̄. quicēcum vivit et re-
gnat. et chorus respondet amen. id est
vñq̄ est q̄ vivit et regnat in secula seculi
la seculorū. De hac materia dictum fuit
supra capitulo octavo.

Tractatus secundus libri se-
cundi de secunda parte missæ
scilicet instructoria.